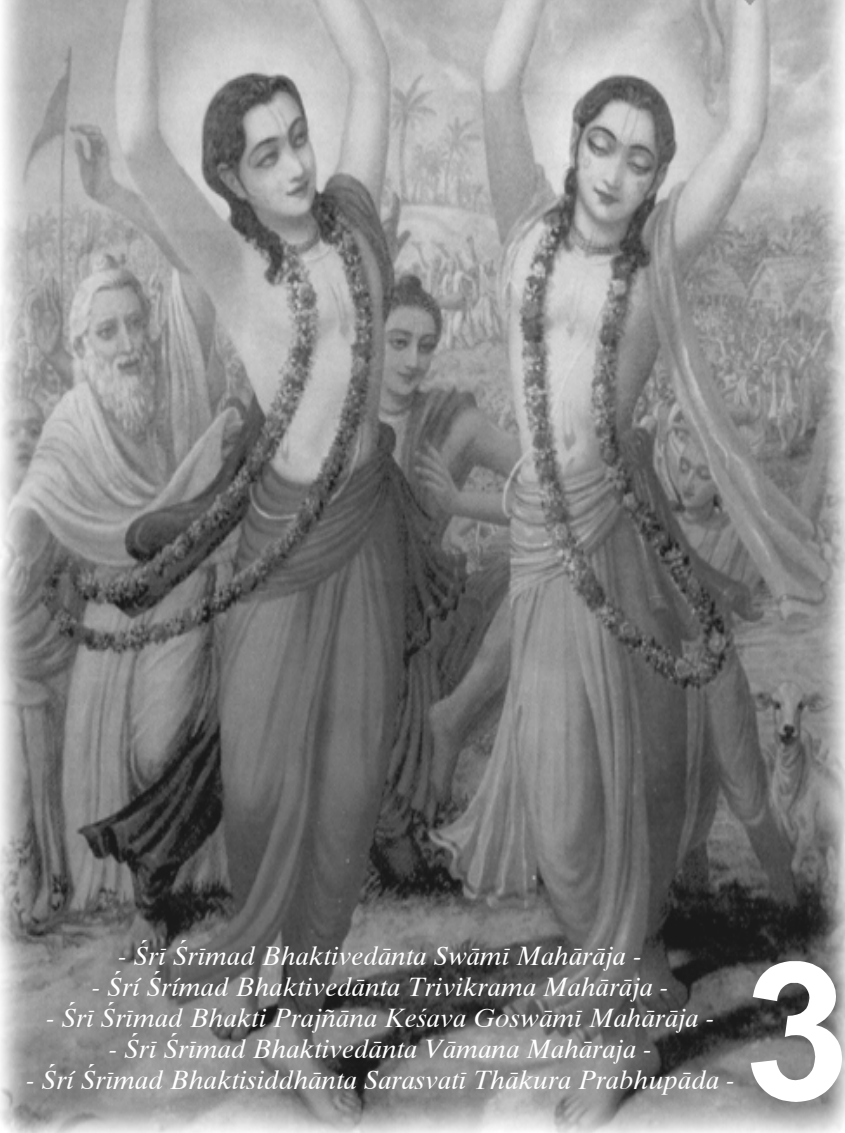

cintāmañi

VAIŠNAVSKÝ MAGAZÍN

- Śrī Śrīmad Bhaktivedānta Swāmī Mahārāja -
- Śrī Śrīmad Bhaktivedānta Trivikrama Mahārāja -
- Śrī Śrīmad Bhakti Prajñāna Kēśava Gōswāmī Mahārāja -
- Śrī Śrīmad Bhaktivedānta Vāmana Mahārāja -
- Śrī Śrīmad Bhaktisiddhānta Sarasvatī Thākura Prabhupāda -

3

Haré Kršna,

přijměte prosím naše uctivé poklony. Dovolujeme si Vám nabídnout další číslo „Čintamani“, které je z větší části opět naplněno překlady přednášek z časopisu „The Harmonist“ a proto nebude jistě na škodu povědět si něco o jeho historii:

Časopis „*Sajjana Tošani*“ byl přiveden k životu roku 1881, aby byl v roce 1927 přejmenován Šrílou Bhaktisiddhántou Sarasvatí Thákurou na „The Harmonist“.

Ve světě, jenž se jeví jako náhodný chaos bezmyslenkovitého bezprávní a neřešitelných debat, působí koncept harmonie jako velmi přátelský, ale zcela nereálný pojem. Oslnění utopickým doufáním, se namáhavě moří mnoho společenských reformátorů hledáním harmonie, aby posléze všichni uznali, že ďábelská nestvůra osudu je ve skutečnosti nezkratitelná. I přes tvrzení, že je lidská rasa ovládána neovlivnitelným instinktem, žene se za nedosažitelným ideálem, označovaným jako harmonie. Existuje vůbec harmonie, nebo se od narození ženeme za něčím, co je nedosažitelné?

Mimoto bychom se mohli domnívat, že „The Harmonist“ je pouze podivný název pro časopis, vydávaný jednou z pravděpodobně nejspornějších a nejnekompromisnějších osobností svého času. Byla-li společnost Šríly Bhaktisiddhánty Sarasvatího Prabhupády společností harmonie, proč byl nazýván jedním z nejradikálnějších revolučních filozofů?

Odpověď na tyto otázky může být pochopena pouze těmi, kteří otvírají bez předsudků upřímně svá srdce společnosti „The Harmonist“ a svým nově nabytým, takto vyjeveným závěrům. Harmonie je spojena s integrací všech částí, v nichž koexistují všechny protikladné elementy ve stavu vzájemného zlepšování. Harmonie, o níž potřebujeme usilovat, není etablována teprve námi, nýbrž již existuje, opomíjena díky naší neschopnosti ji vnímat. Tento stav harmonie byl sepsán osobně Absolutní Realitou ve Šrímad Bhagavad-gítě (6.30) následovně:

„Kdo Mě vidí všude a vše vidí ve Mně, tomu se nikdy neztratím a on se nikdy neztratí Mně.“

Zde je taky třeba chápat, že disharmonie je pouze chybný pohled, vzniklý díky naší lhostejnosti vůči službě Nejvyšší Osobnosti Božství. Harmonie se nám ihned zpřístupní, opustíme-

li cestu prosazování vlastních zájmů a přijmeme cestu nesobecké oddanosti Dokonalému Celku, Kršnovi.

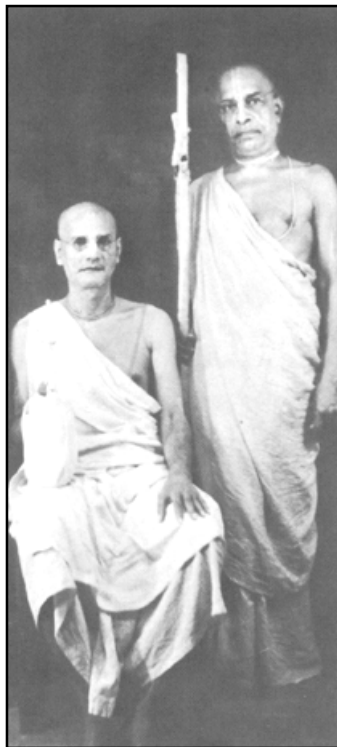
Tolik o historii a smyslu „The Harmonist“ napsali autoři německého vydání tohoto časopisu. Zároveň dodávají, že členové redakčního týmu se pokládají za novice a prosí tak o odpuštění všech případných nedostatků, či tiskových chyb. Jejich jediným přáním je zpřístupnit myšlenky, ležící na srdcích oddaných pod milostivým vedením vysoce vážených *vaišnavů*.

My, jakožto vydavatelé české podoby tohoto časopisu, se připojujeme k prosbě o čtenářovu toleranci vůči vzniklým chybám a žádáme o možnost další služby, která nás naplňuje neskutečnou radostí.

Zároveň bychom chtěli dodat, že ačkoliv se v našich vydáních neobjevují přednášky Šrí Šrímad Bhaktivédanty Svamiho Prabhupády, chceme tyto časopisy věnovat jako výraz díky právě jemu, neboť to byl on, kdo nám milostivě podal pomocnou ruku, když jsme tonuli v bažině beznaděje. Úmyslně neuvádíme jeho přednášky, neboť jsou v českém jazyce hojně

zastoupeny v knihách či na internetu a snažíme se čtenáře pouze seznámit s bytostmi, které jsou jeho učiteli, bratry, či následovníky. Přesto jsme udělali v toto číslo výjimku, neboť jsme nedokázali odolat kráse jeho velebení svého božského učitele a zařadili jsme tedy tuto sladkost do tohoto vydání.

Cítíme se velmi požehnáni tím, že Vám smíme tyto perly božského poznání nabídnout.

Ācārja Kēśarī Ōm Viṣṇupāda Aṣṭōttara
Śata Śrī Śrīmad Bhakti Pradžñāna
Kēśava Gosvāmī, sanjāsa guru Śrī
Śrīmad Bhaktivédanty Svamiho
Mahārādže.

Měl hluboké přání znovu rozšířit rozšíření
všech magazínů a žurnálů, vydávaných
během zjevení přítomnosti Śrīly
Bhaktisiddhānta Thākura Prabhupādy.

- autoři -

čintámani – vaišnavský magazín

Vytvořeno s použitím původních textů a obrázků z německého vydání magazínu Der Harmonist, čísel 1., 2. a 3., ročníku 2002.

Překlad: Adam Klopár

Editace a grafická úprava: Radek Kopr

Tisk: Dušan Šlachta

Poděkování za pomoc při rozšiřování: Damodára Prabhu, Tattva-
darší Prabhu

Kontakt: vuvr@centrum.cz

obsah

JE POUZE JEDEN GURU	4
Śrī Śrīmad Bhaktivedānta Swāmī Mahārāja	
POSLEDNÍ POKYNY ŠRÍLY PRABHUPÁDY	7
Śrī Śrīmad Bhaktisiddhānta Sarasvatī Thākura Prabhupāda	
SEBEREALIZACE V SÁDHU SANZE	11
Śrī Śrīmad Bhaktivedānta Trivikrama Mahārāja	
ŚĀSTRĪYA SĀDHU SANGA	16
Śrī Śrīmad Bhakti Prajñāna Keśava Goswāmī Mahārāja	
ŚRĪ GURU-PADĀŚRAYA	22
Śrī Śrīmad Bhaktivedānta Trivikrama Mahārāja	
UPADEŚĀVALĪ	27
Śrī Śrīmad Bhakti Prajñāna Keśava Goswāmī Mahārāja	
VELEBENÍ HARIHO, GURUA A VAIŠNAVŮ V DEN VJÁSA-PUDŽE	30
Śrī Śrīmad Bhaktivedānta Vāmana Mahārāja	

JE POUZE JEDEN GURU

**Śrī Śrīmad Bhaktivedānta Swāmī
Mahārāja**

*sākṣād dharitvena samasta śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yah priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„Ve zjevených písmech je vysvětleno, že duchovní učitel má být uctíván stejně jako Nejvyšší Osobnost Božství, což čistí oddaní také následují. Duchovní mistr je nejdůvěrnějším služebníkem Pána. Proto tedy skládáme naše uctivé poklony k jeho lotosovým nohám.“

Pánové, dovolu mi prosím, abych Vás jménem členů bombajské sekce Gaudiya Math uvítal a poděkoval vám, že jste se milostivě rozhodli zúčastnit společné oslavy lotosových nohou učitele národů, našeho *ácárjadévy*, jenž je zakladatelem této Gaudiya-mise a předsedajícím *ácárjou* Śrī Śrī Višva Vaišnava Rádža Sambhy. Mluvím o mém věčném božském mistru, Óm Višnupáda Paramahansa Parivraddžákácárja Śrī Śrīmad Bhaktisiddhānta Sarasvatī Gosvāmī Mahārādža Prabhupádovi.

Dnes je tomu právě 62 let od *ácárjadévova* vyslyšení proseb Bhaktivinóda Thákury a jeho zjevení se ve Śrī Kšétře, Džagannátha Dhámu v Purí. Vzácni pánové, obětní akt, který se dnešního večera chystá, není žádnou běžnou rutinní akcí, neboť

hovoříme-li o skutečném principu *gurudévy*, či *áčárjadévy*, hovoříme o něčem celovesmírného významu. Je zcela vyloučeno, že by mohl vyvstat problém rozlišování mého *guru*a od vašeho *guru*a, či od *guru*a kohokoliv jiného, neboť *guru* je pouze jeden jediný, zjevující se pro poučení Vás, mě a všech ostatních v jedné ze svých nekonečně mnoha podob.

V Mundaka Upanišad (1.2.12) je psáno:

*tad vijñārthaṁ sa gurum evābhigacchet
saṁit-pāṇiḥ śrotriyaṁ brahma-ṇiṣṭhaṁ*

„K pochopení transcendentálního poznání je zapotřebí dostat se do blízkosti opravdového duchovního mistra, který je neochvějně zasazen v Absolutní Skutečnosti a náleží k učednické poslušnosti.“

Zde je jasně vysloveno, že k dosažení tohoto transcendentálního poznání je nezbytné obrátit se na *guru*a.

Je-li Absolutní Pravda jen jedna, jak pevně věříme, v níž neexistují žádné názorové rozdíly, potom je také jen jeden jediný *guru*. Dnes jsme se tu sešli, abychom složili pokorné poklony našemu *áčárjadévu*i, který není *guruem* nějaké sektářské instituce, či jedním z mnoha „zástupců pravdy“. Naopak, on je *džagad-guru*, *guru* nás všech; jediný rozdíl je v tom, že někteří jej z celého srdce následují, zatímco druzí se vůči němu stavi lhostejně.

Ve Šrímad-Bhágavatamu (11.17.27) je to vysvětleno takto:

*ācāryaṁ mām vijānīyān
nāvamanateya karhicit
na martya-budhyāśyata
sarva-deva mayo guruḥ*

„Mělo by být jasné,“ říká Nejvyšší Pán, „že duchovní mistr je stejně dobrý jako Já Samotný. Nikdo by mu neměl závidět, nebo ho považovat za obyčejného člověka, neboť v jeho osobě jsou obsaženi všichni poloboží.“

To znamená, že *áčárja* je stavěn na úroveň Boha Samotného. Nemá nic do činění s tímto mylným světem. Zjevuje se nám, aby rozzářil světlo Véd a poskytl nám požehnání naprosté svobody, po níž bychom měli prahnout na každém kroku svého života.

Bůh vyjevil poznání nejdříve Brahmovi, stvořiteli vesmíru, od něhož sestoupilo k Nárádovi, od Nárady pak k Vjásadévu, od Vjásadévy k Mádhvovi. Takto bylo učednickou poslušností postupně předáváno od jednoho žáka k druhému, až se dostalo ke Šrí Gaurángovi, Šrí Kršnovi Čaitanjovi, vystupujícímu v roli žáka a následovníka Šrí Išvary Purího. Současný *áčárja* je desátým následovníkem v této učednické poslušnosti od Šríly Rúpy Gosvámiho.

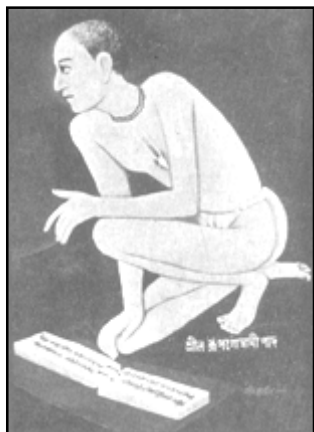
Šrí Rúpa Gosvámí je původním zmocněncem Šrí Čaitanji, kázající toto poselství v jeho plné šíři. Poznání, které získáváme od našeho *gurudévy*, se neliší od kázání Boha Samotného a následovníků *áčárjů*, náležících do odvěké Brahmovy linie. Uctíváme tento požehnaný den, jakožto *šrí vyása-pudžá-tithi*, neboť *áčárja* je žijícím zástupcem Šrí Vjasadévy, božského autora Véd, Purán, Mahábháraty, Bhagavad-gity a Šrímad Bhágavatamu.

Našimi nedokonalými a omezenými metodami pozorování a experimentováním nejsme schopni zakusit transcendentální sféru. Můžeme ale pozorně nastražit své uši a naslouchat transcendentálnímu poselství z této říše, jež sestupuje na naši úroveň čistým médiem *šrí gurudévy*, nebo Šrí Vjasadévy. Proto se, drazí pánové, odevzdejme lotosovým nohám Šrí Vjasadévyho zástupce, aby odstranil veškeré rozdílné představy, vyvstálé z naší neposlušnosti. V Bhagavad-Gítě (4.34) je to rovněž potvrzeno:

*tad viddhi pranipātena
pariprasnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ
jñāninas tattva-darśinaḥ*

„Pokus se pochopit Skutečnost tím, že se obrátíš na duchovního mistra. Klad' mu v oddaném postoji otázky a prokazuj mu službu. Seberealizované duše ti mohou tuto skutečnost projevit, neboť ji sami užřely.“

K dosažení transcendentálního poznání se musíme zcela odevzdat opravdovému *áčárjovi*, horlivě se ho dotazovat a s nadšením se mu oddat.

Svědomitě provádění služby Absolutnímu, pod vedením *áčárje*, skýtá jedinou možnost k dosažení transcendentálního poznání. Dnes jsme se tu sešli, abychom složili pokorné poklony k lotosovým nohám našeho *áčárjadévy*. Tím je nám umožněno získat požehnanou příležitost, nutnou k získání transcendentálního poznání, které *gurudéva* tak štědře rozdává. Vážení pánové, ačkoliv nejsme i přes *áčárjadévu* milost zcela schopni ocenit jeho poselství, musíme uznat, že tento božský nektar, plynoucí z jeho úst, je přiměřeným lékem pro celé trpící lidstvo. Všichni bychom mu měli trpělivě a bez zbytečného odporu naslouchat a on nám jistě prokáže svoji milost. To je úkol našeho *áčárjadévy*; přivést nás zpět domů, zpátky k Bohu. Dovolte mi tedy znovu zopakovat, že mu máme trpělivě naslouchat, následovat ho dle míry svého přesvědčení a klanět se k jeho nohám aby nás vysvobodil ze současného nesmyslného spoutání a zaměstnal nás ve službě Pána a všech duší. Toužíme být nablízku jeho lotosovým chodidlům, neboť chceme získat z tohoto transcendentálního pramene

poznání o tom, kdo jsme, co je vesmír, kdo je Bůh a jak se k Němu přiblížit. Poselství Šrí Čaitanji je poselstvím pro všechny bytosti a členy pozemského světa. Samotný Šrí Čaitanja se nesnažil pozvednout tento mrtvý svět, trefně nazývaný *martya-loka*, v němž vše nakonec podlehe smrti. Zjevil se před 450 lety, aby nám pověděl něco o transcendentálním vesmíru, kde je vše věčné a určené ke službě Absolutnímu. Ale již v dřívější době určití lidé jeho učení znetvořili a nazvali Pánovu filozofii pouze kultem pro nižší společenskou třídu. Jsme velmi šťastni, že můžeme dnešního večera prohlásit, že nás před tímto strašlivým úpadkem náš *áčarjadéva* ochránil a proto se velice pokorně klaníme k jeho lotosovým nohám. Jsme přešťastni, že jsme díky jeho božské milosti byli ušetřeni takové špatnosti. Otevírá naše oči, je naším věčným otcem, učitelem a vůdcem.

Proto se chceme na tomto veleslavném místě odevzdat k jeho lotosovým chodidlům.

Vážení pánové, ačkoliv jsme, co se poznání o transcedenci týče, naivní jako malé děti, zažehl v nás můj *gurudéva* malý plamen k rozptýlení neproniknutelné temnoty empirického poznání. Naše jistota je nyní tak velká, že neubude jediný centimetr z naší důvěry v jeho lotosová chodidla, i kdyby se nám stavěla na odpor jakákoliv empirická škola. Pokud by se, pánové, nezjevil, aby nás vysvobodil z tohoto hrubohmotného pozemského bláznění, jistě bychom nekonečně dlouho trpěli v temnotě beznadějného zajetí a nikdy bychom nebyli schopni pochopit věčnou skutečnost, zjevenou v učení Šrí Čaitanji. Co se mě osobně týče, nemám sebemenší naději, že bych ve všech životech, které mě ještě čekají mohl dosáhnout privilegia přímé služby. Ale jsem ujištěn, že jednoho vzdáleného dne budu osvobozen z marastu tohoto šílenství, v němž jsem momentálně tak hluboko ponořen. Dovolte mi tedy, prosím, ve vši vážnosti žádat u jeho lotosových chodidel o jeho svolení protrpět si vše, co je mi, na základě minulých činů, určeno. Ať mi ale také zanechá sílu nezapomenout, že nejsem nikým jiným, než-li bezvýznamným služebníkem Všemocného a Absolutního Boha, který si to uvědomuje pouze díky milosti svého božského mistra. Potom se mu chci k jeho lotosovým nohám poklonit ve vši pokoře, již jsem schopen.

POSLEDNÍ POKYNY ŠRÍLY PRABHUPÁDY

Šríla Bhaktisiddhánta Sarasvatí Thákura ukončil svůj pobyt mezi smrtelnými tohoto světa v pátek 1.ledna 1936 ve 4 hodiny 26 minut ráno. Týden před svým odchodem, 23.prosince, předal Šríla Prabhupáda velký počet významných pokynů svým žákům, kteří ho přišli navštívit. Tyto byly sepsány a vydány ve 23. a 24. čísle 15. ročníku týdeníku „The Gaudiya“. Tato vydání byla věnována odchodu Šríly Prabhupády.

1. Měli byste všichni s velkým nadšením kázat poselství Rúpy a Ragunáthy Gosvámích.
2. Ve vašich srdcích by vždy mělo být přítomno nejvyšší přání - stát se zrnkem prachu na lotosových chodidlech Šríly Rúpy Gosvámího.
3. Vradžendra-nandana Kršna je principem neduálního vědomí. Je prvotním objektem oddanosti a služby pro všechny.
4. Abyste uspokojili transcendentální smysly Neduální Nejvyšší Skutečnosti, sjednoťte se v následování Rádhy, jež je původní studnicí lásky k Němu.
5. Každý by se měl namáhat ve zdokonalování služby Šrí Harimu. Stanovte si to za jediný cíl.
6. Mějte neustále na mysli, že tento svět je dočasný a trvá jeden, nebo dva dny. Vzdejte se svých rodinných pout a transcendujte tento svět iluze.
7. Vykonávejte své pozemské povinnosti do té míry, již jste schopni dosáhnout, ale za cíl svého života mějte věčný princip - oddanost Kršnovi.
8. Nepřestávejte uctívat Kršnu, přestože budete vystaveni stovkám hrozeb, podvodů a pronásledování.
9. Pán Gaura Hari odstraní z cesty všechny překážky. Bude jistě milostivý a poskytne vám místo na svých lotosových chodidlech.
10. + 11. Neklesejte na mysli, když uvidíte, že se většina lidí staví lhostejně ke Šrí Kršnovi, nesobecké službě Jemu a rozmlouvání o Něm. Nejdůležitější je nevzdát se nikdy svého *bhadžanu*, který je vaším životem a duší.
12. Proč byste měli přijmout chudobu života bez Kršny, naslouchání o Něm a Jeho opěvování, když je to váš jediný majetek.
13. Modlete se o Kršnova lotosová chodidla, která jsou nejvyšším požehnáním pro všechny živé bytosti. Bůh je všemocný a velmi rychle vyplní všechna vaše přání.
14. Kršna není neschopný. Je všemocný a přání Jeho oddaných dojdou vždy naplnění.
15. + 16. Zpívejte, prosím, neustále jména Pána, buďte pokornější než stéblo trávy a tolerantnější než strom. Projevujte každému úctu a vzdejte se veškerých tužeb. Stanovte si za nejdůležitější část vašeho života uctívání svatého jména.

17. Moudrá osoba bude uctívat Pána, potom co bude zasvěcena do tajemství svatého jména, etablovaného Šrí Čaitanjou Maháprabhuem a Jeho společníky.

18. Darujte sebe samotné sedmi plamenům této svaté oběti. Písma tvrdí, že obzvláště tyto jsou náboženským principem ve věku Kali.

19. Nežeňme se za tím, abychom se stali hrdiny při účasti na monstrózních projektech, či při provádění duchovních činností. Budeme-li následovat *džňánu*, *karmu*, nebo *tapasyu*, budeme trpět.

20. Vězte, že vaší skutečnou identitou je být zrnkem prachu na lotosových chodidlech Šríly Rúpy Gosvámího. Nestavte se na odpor této identitě, jež je vaším pokladem.

21. Šríla Bhaktivinóda Thákura je nejlepším ze všech následovníků Šríly Rúpy Gosvámího. Čistá radost z oddané služby vtéká do řeky, jež má svůj pramen v něm.

22. Tato řeka je svatá a je naplněna oddaností s chutí podobající se nektaru. Tato řeka nemůže být zastavena nikdy, ani stovkami překážek.

23. Inteligentní lidé, kteří se v této řece vykoupli, by se měli snažit vyplnit hluboce procítěná přání Šríly Bhaktivinóda Thákury.

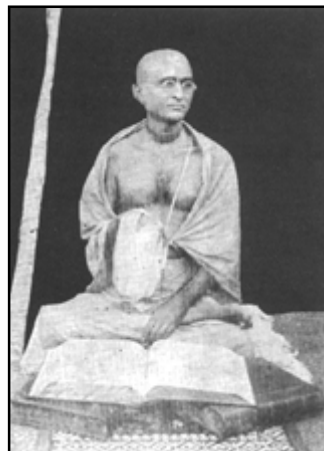
24. Je mezi vámi mnoho inteligentních jedinců. Každý z vás by tedy měl předstoupit a ujmout se tohoto úkolu.

25. Vkládám si mezi zuby stéblo trávy a bez přestání se modlím, abych byl život za životem zrnkem prachu na lotosových chodidlech Šríly Rúpy Gosvámího.

26. Modlím se, aby se jak v srdci mém, tak v srdci kohokoliv jiného, nikdy nemanifestovalo jiné přání.

27. V průběhu našeho života narazíme na mnohé těžkosti. Neměli bychom se jimi ale nechat zmást.

28. Neměli bychom na odstranění těchto překážek vynakládat žádné úsilí. To, co je pro nás důležité v průběhu našeho zdejšího pobytu, je učit se, co je přirozeností našeho věčného života.

29. Nechme si objasnit povahu naší věčné duchovní identity a našeho věčného života v duchovním světě právě teď, právě v tento okamžik.

30. Je zde tolik věcí, které nás přitahují nebo odpuzují. Naše touhy jsou nekonečné.

31. Musíme si přesně určit, co chceme a nechceme, a rozhodnout se nalézt oddanou službu Kršnovi, Absolutní Skutečnosti.

32. Chcete-li zvítězit nad poutáním a odmítáním, měli byste vědět, že pokud jste připoutáni k transcendentálnímu svatému jménu, jste od těchto věcí automaticky osvobozeni.

33. Pak budete schopni pochopit povahu služby Kršnovi a chuť Jeho božských zábav. Potom nepocítíte k ostatním snahám tohoto světa nic jiného, než odpor.

34. Bude-li vaše vědomí stále více orientováno na Kršnu, bude mizet vaše žízeň po materiálních smyslových objektech.

35. Filozofie kršna-vědomí je velmi záračející; na začátku se jeví velmi matoucí a plná překvapivých detailů.

36. Svaté jméno Pána je soucitnější, nežli On Sám. Přijmeme-li útočiště u svatého jména, všechny filozofické spekulace budou rozluštny.

37. Poklad lásky ke Kršnovi je věčným cílem našeho života. Materiální touhy nám brání v jeho realizaci.

38. Hledáme-li útočiště u svatého jména, budou odstraněny všechny překážky a můžeme dosáhnout naplnění naší skutečné touhy – totiž žít v říši čisté lásky k Bohu.

39. V tomto světě nejsem k nikomu obzvlášť poután, necítím však také k nikomu nepřátelství.

40. Všechna opatření, která v tomto světě podnikáme, jsou pouze pro určitý okamžik. Není nutné ztrácet čas tím, že budeme přemýšlet o vítězstvích a prohrách.

41. Jediná věc, o kterou by se měl člověk pokoušet, je dosáhnout nejvyššího cíle – pokladu lásky ke Kršnovým lotosovým chodidlům.

42. Takto se všichni očistěte a namáhejte pro dosažení tohoto cíle. Pracujte společně, harmonicky, se stejnou ideou a vědomím.

43. Když budete společně pracovat v duchu společného cíle, dosáhnete kvalifikace sloužit Rádharání, jež je věčnou studnicí lásky ke Křšnovi.

44. Umožněte hladký tok myšlenek Šríly Rúpy Gosvámího a jeho následovníků. Musíme se snažit nejednat nikdy v rozporu s jeho učením.

45. Neměli bychom se nikdy stavět lhotejně k uctívání svatého jména s jeho ohněm sedmi plamenů.

46. Roste-li vaše cílevědomá oddanost při provádění *sankirtanu*, budou všechna vaše přání vyplněna a cíle dosaženy.

47. Připoutejte se k chodidlům následovníků Šríly Rúpy Gosvámího a následujte je s velkým nasazením.

48. Kažte beze strachu a s velkým nadšením učení Šríly Rúpy a Ragunáthy. Tímto kázáním dosáhnete všichni dokonalosti.

SEBEREALIZACE V SÁDHU SANZE

**Šrí Šrímad Bhaktivedānta Trivikrama
Mahārāja**

Jsou dva druhy vnímání: vnímání skutečnosti a vnímání iluze. Výsledky obou jsou vzájemně zcela odlišné. Výsledek poznání odpovídá realitě a je skutečný. Výsledek iluzorního vnímání nás naopak zavádí do iluze. Nazírat na živou bytost způsobem, který odporuje jejímu opravdovému bytí, je ve skutečnosti iluzorní vnímání a promítá se do každé oblasti života. Vnímáme-li např. hlupáka jako velkého vzdělance, pouze si něco namlouváme a sami se tak šálíme. Nechť si každý položí otázku: „Kdo vlastně jsem?“ a potom rozpozná, jak se vyvinulo chápání jeho vlastního já. Pravdivým výrokem je, označíme-li za svůj majetek něco, co nám opravdu náleží, ale vztahujeme-li si nárok na něco, co nám nepatří, tak to neodpovídá skutečnosti.

Někomu se např. zamlouvá zabrat si kus pole, bez vědomí jeho majitele a plody jeho práce označit za svůj majetek, ačkoliv má ve skutečnosti pouze majitel tohoto pole nárok na jeho plody. Veškerá námaha a výdaje této osoby by takto byly marné. Žádná životní podoba kromě lidské nemá dostatečnou kapacitu na rozlišení toho, co je a není skutečné. Říká se, že lidstvo představuje nejvyvinutější formu bytostí, ale že ti, kteří se identifikují s neskutečným jsou zavržení. Není jiné podoby, mimo lidské, v níž lze rozlišit duši od těla a lidé, kteří to nechápou, jsou na úrovni zvířat. Je-li někdo ponořen v potřebách těla, jako jedení, spaní, páření se a rozmnožování, klesá i se svým lidským tělem do kategorie zvířat.

*āhāra-nidrā-bhaya-maithunañ ca
sāmānyam etat paśubhir narāṇām
dharmo hi teṣāṃ adhiko viśeṣo
dharmena hīnāḥ paśubhiḥ samānāḥ*

„Lidské bytosti jsou, co do vztahu k jedení, spaní, páření se a rozmnožování, rovny zvířatům. Výjimečnost lidstva spočívá ve schopnosti náboženství. Z tohoto důvodu není lidstvo bez náboženství lepší než zvěř.“ (Hitopaniṣad 25)

Pouze *dharma ātmy*, skutečné činnosti duše, je realitou, oproti níž jsou činnosti těla neskutečné. Tohle je obsahem učení *sanātana-dharmy*. Z tohoto úhlu pohledu není přehnané tvrdit, že opěrným bodem společnosti a státu je iluze, vystupují-li v nich do popředí tělesné činnosti. Jejich pokroky v jedení, spaní, páření se a rozmnožování by neměli být vnímány za relevantní. Takovýto pokrok je iluzorní a lidé v těchto zemích nedosahují ani *para-śanti*, transcendentálního míru, ani nejvyšší blaženosti. Dosahují pravého opaku! V písmech je řečeno:

*śrī-prabhuḍḍha uvāca
karmāṇy ārabhamāṇānām
duḥkha-hatyai sukhāya ca
paśyet pāka-viparyāsaṃ
mithunī-cāriṇām nṛṇām*

Śrī Prabhuḍḍha řekl: „Podvolí-li se podmíněná duše ve společnosti k přijetí role ženy, či muže, vede to k tomu, že se potom spojují v sexuálních vztazích. Tohle vede následně k opětovné námaze za účelem ukončení věčného žalu a zvýšení požitku. Přitom lze jasně vnímat, že dosahují pouze pravý opak. Jinými slovy – štěstí je bez zdráhání opouští a čím jsou starší, tím strastiplnějšími se stávají jejich hmotné poměry.“

Jakékoliv společné snahy příslušníků celých národů o dosažení štěstí a radosti, jakož i osobní snahy užívat si sexualitou, nevedou k radosti a pokoji, nýbrž k pravému opaku extáze. Důvodem je to, že všechny tyto snahy se vztahují k tělu, které je dočasné. Tyto snahy se nevztahují na realitu, na duši. Mrakodrapy, velké bohatství,

milovaná žena, děti, atd...., to vše je pomíjivé a před tím, kdo si k nim vytváří pouto, vyvstanou s jistotou velké problémy. Čím více je hmotná věc obdařena krásou, bohatstvím a jinou opulencí, tím větší je strach z její ztráty. Taková je skutečnost. Ztráta věci, k níž příliš poutání nejsme, nás naopak nenaplnuje takovým smutkem. Ztratíme-li něco velmi cenného, jsme postiženi bídou, hlubokým smutkem a zasmušilostí. Důvod tohoto smutku se skrývá v myšlenkovém rozpoložení egoistického vlastníka, jež je orientováno na pomíjivé objekty a termíny, jako „já“ a „moje“ (*mamatva-buddhi*). U většiny lidí nezpůsobí např. smrt neznámého dítěte velký žal, ale ztrátu svého vlastního budou snášet jen s velkou bolestí.

Vidíme tedy, že toto *mamatva-buddhi*, orientované na pomíjivé objekty, je příčinou žalu. Zbaví-li se ovšem bytost *mamatva-buddhi*, zmizí také příčina veškerého žalu. To je potvrzeno také ve Šrímad Bhágavatamu (11.3.19):

*nityārtidena vittena
durlabhenātmamṛtyunā
grhāpatyāpta-paśūbhīḥ
kā pītiḥ sādhitaiś calaiḥ*

„Bohatství je nepřetržitým pramenem utrpení. Je velmi těžké jej nabýt a navíc je prakticky smrtí duše. Jaké štěstí nám tedy toto bohatství poskytuje? Jak může někdo očekávat uspokojení od pěstování si tzv.domova, příbuzných a domácích zvířat, které všechny musí zajistit svými těžce vydělanými penězi?“

K dosažení opravdové spokojenosti je zapotřebí vyvinout pouto ke skutečně existujícím věčným bytostem, *ātma-vastu*. Musíme zanechat upoutávání se na pomíjivé objekty.

*sa vai puṁsāṁ paro dharmo
yatho bhaktir adhokṣje
ahaituky apratihātā
yayātmā suprasīdati*

„Nejvyšší činností celého lidstva je nalézt, jakým způsobem dosáhnout láskyplné oddané služby transcendentálnímu Pánovi. Takováto oddaná služba musí být stálá a musí být vykonávána bez sobeckých motivů, pro dosažení vlastní dokonalosti.“ (Š.B.1.2.26)

*nityo nityānām cetanaś cetānām
eko bahūnām yo vidadhātī kāmān*

„Je Nejvyšší Bytostí všech věčných bytostí a Nejvyšše Vědomou Bytostí všech vědomých bytostí. On Sám vyplňuje přání všech ostatních.“ (Katho Upaniṣad 2.13 a Švétášvatara Upaniṣad 6.10)

Jakmile se přestane *džíva* starat o uspokojení svého těla a stará se místo toho o uspokojení své *átm*y, identifikuje se se svou *átm*ou.

Touto koncentrací na věčné bytí je dosaženo opravdové spokojenosti. Když se vzdá *džíva* svého pouta na hmotné tělo a uspokojení svých smyslů, získá *mamatva-buddhi* pro *paramátma-vastu*, Nejvyšší Realitu. Po nalezení útočiště u Skutečnosti je následně schopna získat *para-šanti*, transcendentální spokojenost. Oproti tomu je nemožné tuto *átma-vastu* střetnout, nalézáme-li se v nevhodné společnosti (*dusanga*), nebo směřujeme své vědomí na uspokojování smyslů. Získání pouta na transcendentální realitu je umožněno výhradně lidem, kteří jsou požehnáni štěstím ze společnosti *sat-sangy*, svatých osob.

*bhaktis tu bhagavad-bhakta-saṅgena-parijāyate
sat-saṅgaḥ prāpyate puṁbhiḥ sukr̥taiḥ pūrva-saṁci-taiḥ*

„Společnost oddaných Bhagavána je východiskem pro naplnění přání, připojit se k cestě *bhakti*. Výsledkem mnohaletých duchovně-zbožných činností je obdržení společnosti *śuddha bhaktů*.“

*mahat-sevām dvāram ahur cimuktes
tamo-dvāram yoṣitām saṅgi saṅgam
mahāntas te sama-cittāḥ praśāntā
vimanyavaḥ suhrdaḥ sādhaso ye*

„Osvobození se ze spárů hmoty je dosažitelné pouze službou výše pokročilým bytostem – *bhaktům*. Pro ty, kteří se místo toho stýkají s bytostmi závislými na ženách a sexu, je brána do pekla široce otevřená. *Mahátmové* mají absolutní vidění a nerozlišují mezi různými živými bytostmi. Jsou velmi přívětiví a dokonalí ve své službě Pánovi. Jsou prosti rozčilení, zaměstnávají se pro blaho všech a nikdy se nechovají ošklivě. Tito lidé jsou známi jako *mahátmové*.“

Pouta živých bytostí jsou ovlivňována a určována jejich prostředím. *Asat-sangou* jsou poutáni na neskutečné věci a *sat-sangou* se mohou upnout na skutečné bytí.

Vyrůstá-li např. lvi mládě ve stádě ovcí, naučí se žrát trávu a bečet jako ovce. Zrovna tak vede styk se zloději k tomu, stát se sám zlodějem. Podobně to působí při styku se *sádhu*y – člověk začne vyvíjet vlastnosti *sádhu*a.

Identifikuje-li někdo své tělo se svým já, vzdaluje se víc a víc od cesty poznání. Je to způsobeno službou iluzi, *máyi*. Díky šálení *máye* zapomíná živá bytost své skutečné já a vkládá důvěru do svého pomíjivého těla s přesvědčením, že toto je její skutečnou identitou (*svarūpa*). Je pro ni nemožné zbavit se vlastními silami této kouzelné moci iluze.

Jedině služba oddanému, *guruovi*, nebo Pánovi, ať už vědomá, či nevědomá, nás může dovést ke společnosti *sádhuů*. A jediné *sádhu-sanga* v nás může probudit *mamatva-buddhi* k transcendentální realitě.

*satām prasāṅgān mama vīrya saṁvido
bhavanti hṛt-karna rasāyanāḥ-kathāḥ
taj-joṣaṇād āśv-apavarga-vartmani
śraddhā ratir-bhaktir anukramiṣyati*

„Ve společnosti čistých oddaných je pro uši a srdce velice příjemné, naslouchat rozhovorům o zábavách a činnostech Nejvyšší Osobnosti Božství. Rozvojem takového poznání postupuje člověk dál a dál na cestě osvobození; pouto ke Křšnovi se stává velmi silným a skutečná oddanost může začít.“

Trávíme-li život ve společnosti *sādhu-sangy*, rozvíjí se víra (*śrāddha*) a my krok po kroku dosahujeme úrovně *prema-bhakti*. Podmíněné duše, starající se pouze o uspokojení svého těla, nechovají žádné pouto k *sādhū-sanze*. Pouze ti, kteří nastřádali *sukṛiti*, se cítí být přitahováni ke společnosti čistých oddaných Pána. Na nějakém náboženském shromáždění může každý zaslechnout slova *sādhua*. Avšak ty bytosti, které nenastřádali žádné *sukṛiti*, zůstávají ponořeny ve svých starostech o ženu a domov a v jejich životě se nic nemění. Může se stát, že jedna, nebo dvě bytosti, právě ty, které nastřádali dostatek *sukṛiti*, projeví najednou velký zájem o získání bližšího kontaktu se *sādhue*m a o možnost naslouchat více *hari-kathā*, vyprávění o *ātma-dharmě*. Můžeme tedy vidět, že předpoklad pro *sādhū sang* je závislý na množství nastřádaného *sukṛiti*, čímž vyvstává otázka, jak toto *sukṛiti* nastřádat. Odpověď zní, že se tak stane, je-li vědomě, či nevědomě, chtění, či nechtění, vykonána nějaká činnost, prospívající *ātmě*. Takto se střádá *sukṛiti*. Stane se např., že se člověk postí na *ékādaśi*, protože zrovna nesehnal nic k jídlu. To nám přinese *sukṛiti*, aniž bychom to věděli. Nabídne-li někdo *sādhū*vi sklenici mléka, nabírá tím vědomě *sukṛiti*. *Sukṛiti* mohou sbírat i jiné bytosti, nejen lidské.

Kráva dává mléko a ten, kdo ji dojí, ho využívá. Jednoho dne se zachce *sādhū*vi zaklepat na dveře takového člověka a je mu nabídnuto mléko. Takto nabírá *sukṛiti* jak kráva, tak její majitel. Pouze ti, kdo nastřádali hodně *sukṛiti*, vyvinou *śrāddhu* k

sádhuhūm. Tato *śrāddha* je kořenem *prema-bhakti*. Jestliže se v srdci živé bytosti projeví *śrāddha*, vyvíjí se pevná důvěra ve slova *sádhuhū* a *śāstry*, čímž se člověk vzdá iluzorních činností a bude hledat útočiště u Absolutní Skutečnosti. Důvěra v pozici Kršnova služebníka se vyvíjí a projeví se touha sloužit Kršnovi pod vedením *sádhua*. V ten moment je živá bytost pevně rozhodnuta přestat se službou iluzi, ve formě ženy, dítěte, apod. Ten, kdo nemá žádné *sukriti*, se těžko vzdá takovýchto připoutání. Ti, kteří jsou v opačné situaci, získávají více důvěry v prohlášení písem, jako např.: „*jivera svarupa haya kṛṣṇera nitya-dāsa*“ živá bytost je svou podstatou věčný služebník Kršny; a „*kṛṣṇa bhakti karile sarva karma kṛto haya*“, služba Kršnovi zahrnuje veškerou jinou službu. Díky této důvěře obdržíme dostatečnou sílu vzdát se svých obligátních povinností vůči rodičům, ženě, synovi, dceři a hmotným vztahům. Vidíme tedy, že díky *sádhu-sanze* se bytost navrácí do skutečnosti. Lidé dosahují *príti* k Bhagavánovi tím, že naslouchají ve společnosti *sádhuhū* tématům, která se na Něj vztahují. *Bhagavad-príti*, nebo *prema* jsou *parama-dharma*, nejvyšší činností *dživy*, stejně jako *para-śanti*, nejvyšší blaženost.

ŚĀSTRĪYA SĀDHU SANGA

Śrī Śrīmad Bhakti
Prajñāna Keśava
Goswāmī Mahārāja

*cintāmaṇir jayati somagirir gurur me
śikṣā-guruś ca bhagavān śikhi-piñcha-mauliḥ
yat-pāda-kalpataru-pallava-śekhareṣu
līlā-svayaṁvara-rasaṁ labhate jayaśriḥ*

„Všechna sláva Čintāmani a mému zasvěcujícímu duchovnímu mistrovi Somagirimu. Všechna sláva mému vůdčímu duchovnímu mistrovi, Nejvyšší Osobnosti Božství, jehož hlava je zdobena pavími pery. Ve stínu jeho lotosových chodidel,

shodných se stromy přání, se raduje Džajašrí (Rádharání) v transcendentálním prožitku věčné společnosti.“

Všechna sláva tomu, jemuž je Šrí Kršna, srdce a duše Šrí Rádhy, milejší než-li vlastní život. Buď mu věčná sláva, tomuto *nayanárovi*, jenž je hvězdou v oku Šrí Rádhy. Buď věčná sláva tomu, jenž je věčným společníkem Gaurágy a Šrí Šrí Rádhá - Góvindy a který představuje pro tak pokleslé duše, jako jsem já, jediné útočiště a životní sílu, jediného přítele. Všechna sláva Šrí Gurudévovi, mému věčnému duchovnímu mistrovi, úctyhodnému Pánovi mého srdce, nejstatečnějšímu osvoboditeli pokleslých, bezbřehému oceánu milosti. Věčná sláva tomuto přání vyplňujícímu drahokamu (*čintámani svarúpa*), Šrí Šrímad Bhaktisiddhanta Sarasvatí Prabhupádovi, osobnímu společníkovi Gaury a Rádhy (*gaura-rádhe nidžadžana*). Prach jeho lotosových chodidel, o nějž neustále usiluji, je mým jediným cílem a nezbytností. Kéž by o mě zavádil pohledem tento *prabhu*, jenž přehlíží chyby ostatních (*adoša darší*) a je přítelem nízkých a pokleslých (*dinā bandhu*). Necht', díky svým vlastnostem, dokáže odpustit přestupky tak pokleslého služebníka, jako jsem já a poskytne mi tak možnost mu věčně sloužit. To je má jediná prosba a mé odevzdání se jeho lotosovým chodidlům. Jsem nevědomý, slepý a pokleslý. Nevím nic, ale pokusil jsem se pochopit, co přináší štěstí a co nikoliv. Můj *šrí-guru-pada-padma* přišel z Gólóky do tohoto světa jako vždy jen proto, aby mi pomohl. Jeho srdce bylo obtěžkáno starostí, když viděl moji vzpurnou povahu a po nějakém čase se vrátil zpět, do svého věčného domova. Očistil svoji milostí lidi slepé nevědomostí, jako jsem já, tím, že dokázal, že není jiné cesty k dosažení blaha, než-li *sádhu-sangy* a jiné cesty k dosažení milosti a služby Bhagavánovi, než-li *sádhu-seva* a *sádhu-krpa*. Pouze ti, kdo jsou bezmezně odevzdáni Šrí Kršnovi a svůj život zcela zasvětili Bhagavánovi jsou *sádhuové*. Pouze společnost takových *sádhuů* je pro nás žádoucí, neboť pouze v ní je nám žehnáno tím nejvyšším. Dá se tedy říct, že *sádhuové* jsou esencí našeho života.

Nikdo mi není laskavějším pomocníkem a přítelem, než-li *sádhu*, nebo *bhaktové* Gaurasundary. Díky milosti mého Gurudévy jsem dostal možnost přijmout toto příznivé poselství (*vání*). Neměl jsem pouze příležitost mu naslouchat, nýbrž se s ním i s jeho společníky osobně stýkat. Pouze takto dosáhla tak pokleslá duše, jako já, úspěchu. Jak jinak mohu tedy nalézt útočiště, či podporu, než modlitbou k lotosovým chodidlům mého *prabhua*, jenž je osvoboditelem pokleslých a přítelem tohoto světa?

Proto se k němu modlím se sepjatýma rukama a klaním se.

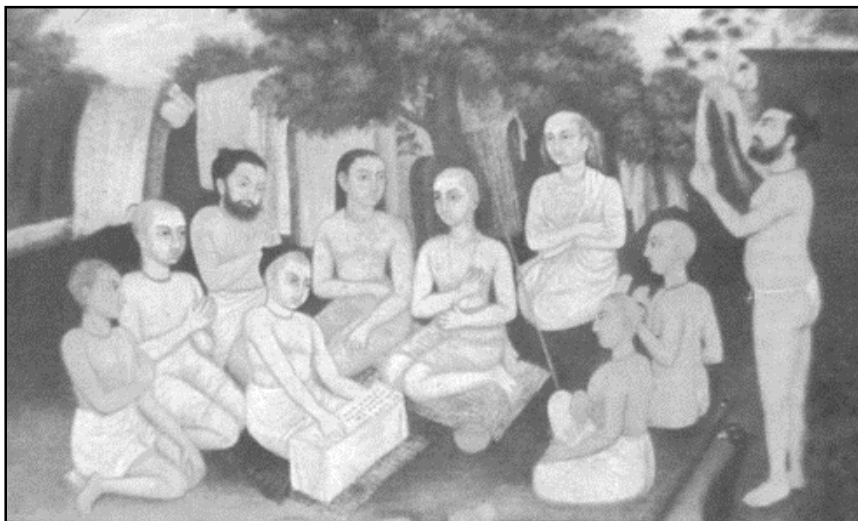
*ādadānas tṛṇaṁ dantair idam yāce punaḥ punaḥ śrī-
mad-rūpa-padāmbhoja-dhuliḥ syām janma janmani*

„Tato pokleslá duše stojí se stéblem trávy mezi zuby a bez ustání se modlí, život za životem, o požehnání prachem z lotosových chodidel Šríly Rúpy Gosvámího.“ (Šríla Raghunátha dása Gosvámí, Šrí Dána-keli Čintámani 175)

Není pro nás jiné cesty k dosažení blaha, než prostřednictvím *sādhū-saṅgy* a proto stojí ve Śrīmad Bhāgavatamu (11.26.26) tento pokyn:

*tato duḥsaṅgam utsrjya
satsu sajjeta buddhimān
santa evāśya chindanti
mano-vyāsaṅgam uktibhiḥ*

„Inteligentní osoba by se proto měla vzdát nevhodné společnosti, a místo toho přijmout společnost svatých oddaných, jejichž slova přetnou excesivní upoutání mysli.“

Měli bychom přijmout *sat-saṅgu* a opustit všechny druhy *asaṭ-saṅgy*. Díky vlivu *sādhū-saṅgy*, jinými slovy, díky toku mocných slov z lotosových úst čistého oddaného, budou navždy a definitivně odstraněny skryté fantazie mysli ve formě smyslového požitku a také touha po odříkání. Pro toho, jemuž jsou *sādhū-saṅga* a *sādhū-seva* lhostejné, není cesty k dosažení štěstí a *bhāgavat-prīti*. Ačkoliv je *sādhū-saṅga* extrémně vzácná, není zcela nedosažitelná pro toho, kdo se o ni vážně a upřímně modlí s poznáním, že je v tomto světě *asādhū* (neoddaných) velmi těžké nalézt společnost oddaných. Bhagavān se milostivě zjevil v tomto světě, aby daroval svoji společnost a někdy posílá své důvěrné společníky. Ve Śrī Čaitanja Čaritamrte stojí psáno:

*sādhū pāiyā kaṣṭa baḍa jīvera jāniyā
sādhū-guru rupe kṛṣṇa āila nadīyā*

„Protože věděl, že je pro *džívu* nesmírně těžké setkat se se *sádhuem*, zjevil se Kršna Samotný jako *sádhu* a *guru* v *Nadíyi*.“

śrī-kṛṣṇa-caitanya āra prabhu nityānanda
yāñhāra prakāśe sarva jagat ānanda

„Zjevení Šrí Kršny Čaitanji a Prabhu Nityánandy naplnilo svět radostí.“ (Šrí Čaitanja Čaritámṛta, Adí 1.87)

dui bhāi hṛdayera kṣāli'andhakāra
dui bhāgavata-saṅge karāna sākṣātkāra

„Oba tito bratři (Šrí Čaitanja a Šrí Nityánanda) rozptýlili hloubkou svých srdcí temnotu a pomohli nám tak setkat se s oběma druhy *bhāgavatů* (osoby či věci, vztahující se k Osobnosti Božství).“ (Šrí Čaitanja Čaritámṛta, Adí 1.98)

eka bhāgavata baḍa--bhāgavata-śāstra
āra bhāgavata--bhakta bhakti-rasa-pātra

„Jedním *bhāgavatou* je významné písmo Šrímad Bhāgavatam a druhým je čistý oddaný, ponořený v *rásách* láskyplné oddanosti.“ (Šrí Čaitanja Čaritámṛta, Adí 1.99)

dui bhāgavata dvārā diyā bhakti-rasa
tāñhāra hṛdaye tāñra preme haya vaśa

„Prostřednictvím obou těchto *bhāgavatů* uděluje Pán do srdce živé bytosti *rásu* z transcendentální láskyplné služby a takto se dostává Pán v srdci svého oddaného pod nadvládu jeho lásky.“ (Šrí Čaitanja Čaritámṛta, Adí 1.100)

Jsou dva druhy *sádhuů*: *śāstry* (zjevená písmena) a *bhaktové* (oddaní). Oba provádějí *kírtan*, to znamená, že oba dokáží oslavovat témata o Bhagavánovi a Jeho oddaných. *Śāstra* a *bhaktové* jsou jedinými laskavými přáteli *džívy* a proto jsou životem *džívy*. Ti, kdož jsou inteligentní a neustále se zaměstnávají hledáním pravdy a cesty věčného blaha, nedokáží žít bez společnosti *sádhuů* a *śāstry*. Pod přísným slibem následují usměrňující pravidla vedoucí k pravdě, během čehož se oddělují od *asat-sangy* a přijímají s dychtivostí *sat-sangu*. Takto neustále usilují o dosažení *sangy bhakta-bhāgavatů*. V nepřítomnosti *sádhu-sangy* se oddávají společnosti zjevených písem. Vědomá živá bytost nebo *džíva*, není schopna žít bez této společnosti celých 24 hodin denně. Pokud se někdo nenachází stále, zevně či vnitřně, v *sádhu-sanze*, bude muset jistě přijmout *asat-sangu*.

Není-li někdy k dosažení *sanga bhāgavatů*, co nám zbývá ke štěstí, než-li *śāstriya sádhu-sanga*, *sanga* písem? Naše inteligence nemůže být neodchylně nasměrována na Kršnu bez *sádhu-sangy*. Jaký užitek tedy získáme ze smyslového požitku, prováděného

pod záminkou služby, ovšem bez vedení *sádhua* a *śástry*? Jaký užitek můžeme získat z toho, že nám bude lhostejná *sádhua-sanga*, v níž je objasněna *sat-siddhānta*? *Sanga* nebo *anugāṭya sádhua* je skutečnou službou. *Hari-kathā*, vyplouvající z úst *sádhua*, jeho *śāstra-kathā*, to je to, co nás poutá k lotosovým chodidlům Hariho, Gurua a Vaišnavů. Inteligentní osoby jsou ve svých myslích vždy ponořeny v diskusích a službě *kathām* od *sádhui* a z *śāster*. Projevujeme-li vůči těmto diskusím lenost, nabízíme tak s jistotou prostor neblahým vlivům.

Jeden z našich předchůzců *ācāryū*, Šrīla Kavirádzha Gosvámí Prabhu, říká v Čaitanja Čaritamrte:

*siddhānta baliyā citte nā kara alasa
ihā ha-ite kṛṣṇe lāge sudṛḍha mānasa*

„Vážný žák by neměl zanedbávat diskutování takovýchto závěrů jen proto, že je považuje za rozporné, neboť tyto rozhovory posilují mysl. Takto bude mysl přitahována ke Kṛšnovi.“

Hari, Guru a vaišnavové jsou *adhokṣaḍa*, mimo světskou sféru, a *nitya-seva vastu*, věčnými objekty naší služby. Jejich vědomími a duchovně živenými slovy je *śāstra*. Takto jsou tedy i *śāstry adhokṣaḍa* a *nitya*. Nacházíme-li se v nevědomosti, považujeme *śāstru*, *śrī murti*, *śrī nāmu* a *śrī vaišnavu* za části materiální sféry, skládající se z pěti elementů a stavíme se vůči nim lhostejně. Takto budeme s jistotou zbaveni možnosti jim sloužit a poklesneme do marastu přestupků. Promeškáme-li kultivaci diskusí na téma *sádhua* a *śāstra*, budeme přemoženi nutkáním hovořit, ať už veřejně, či skrytě, o bezvýznamných tématech tohoto světa. Proto se inteligentní osoba bez ustání snaží naslouchat o kráse *śāstry* od oddaných, kteří jsou zbhlí v hlubokých významech těchto písem, nemá-li tato osoba zrovna sama touhu mluvit o *śāstře*. Zpívá-li člověk s důvěrou, velkým respektem a *śraddhou*, tak se vyvíjí stále víc a víc *ruči* (chuť) pro zpívání *śrī nāmy*. Stejně tak se vyvíjí chuť pro závěry písem, jsme-li zapojeni do jejich naslouchání z úst *sádhua* a *gurua*. Takto dosahuje *džíva* štěstí, že si může ujasnit to, že *śāstry* jsou jejím jediným útočištěm, srdcem a duší. Takto už nedokáže žít bez společnosti *bhāgavata*-knihy a *bhāgavata*-oddaného a jejich společnost se stává

jediným objektem jejich modliteb a diskusí. Vždy ale neobdržíme společnost žijících *sádhu*. Proto napsal můj *áčarjadéva*, nejmilostivější Prabhupáda:

„Bez provádění *hari-bhadžanu* se stává *dživa karmím*, *džñáním*, *anyábhiláším*, toužícím po věcech, které nemají co do činění s Kršnou. Člověk by měl tedy při zpívání *mahámantry* průběžně volat Bhagavána. Hlasitým zpěvem *kírtanu kršna-námy* a zpěvem stanoveného počtu kol se osvobodí od *anárth* a jeho světská pouta budou přetrnuta.“

Šástriya sádhu-sanga je to správné. (Jinými slovy, na začátku *sádhany* se musí *sádhaka* držet standardů *vaidhi-bhakti*, stanovených *sádhuy* v *šástrách*). Později, po *bhajana-sikšá*, se dá provádět *sádhu-sanga*. (Když člověk dosáhne vyšší úrovně *rágánugá-bhajanu*, smí se dotazovat *svadžátiya-ásya-sniigdha sádhua*, potažmo *bajana-sikše* a posléze pod jejich vedením provádět *bhajan*, který může být nezávislý na normách *šástry*).

„Měli byste pozorně sledovat duchovní magazíny. Vždy, když bude čas, musíte studovat a diskutovat Kalyána-kalpataru, Prathaná, Čaitanja-čaritámrtu atd. Díky zpívání bez přestupků budete všichni schopni dosáhnout dokonalosti. *Šrí náma* se zjevuje tomu, kdo naslouchá *šástrám*, studuje je a diskutuje témata v nich obsažená. *Anárthy*, které momentálně máte, nevystoupí na povrch, budete-li se intenzivně věnovat *šravané* a *kírtanu*.“

Kršna-*kírtana* je skutečná *dharma*, skutečná věčná činnost *dživy*. Jsou čtyři druhy Kršna-*kírtanu*: *náma-sankírtana*, *rúpa-sankírtana*, *gúna-sankírtana*, *parikara-vaišīṣṭamaya-lílá-kírtana* (*kírtan*, nasycený zvláštností Kršnova oddaného). Nemáme o Kršnovi žádné poznání a proto je pro nás nemožné provádět Kršna-*kírtan*, jenž je jedinou činností *dživy*. *Šrí Vjásadéva*, který byl oproti obyčejným *dživám*, jako jsme my, zaplaven milostí, sepsal pro naše blaho *Šrímad Bhágavatam*. Diskutováním této *paramahamsi-samhity*, *Šrímad Bhágavatamu*, se zjevuje okamžitě *bhakti* k Purušóttama Kršnovi a rozptyluje se žal, iluze a strach. *Šríla Šukadéva Gosvámí*, korunni klenot *muktú* (osvobozených bytostí), studoval *Šrímad Bhágavatam* pod vedením *Šríly Vjásadévy*. Bhagaván nám posílá *šástru* formou *sádhua* a *gurua*, neboť máme sklony zapomínat na Kršnu. Nebudeme snad na této prospěšné cestě zastaveni, budeme-li se stavět lhostejně a bez respektu vůči diskutování *šáster*, sepsaných pouze pro naše dobro? Je pro nás přiměřené vyjadřovat se sarkasticky vůči těm, kdož postavili svůj život na vedení *šástrou* a *sádhuem*? Pro blaho *dživ* sepsali *bhaktové* s velkými problémy a starostmi *šástry*. Není to od nás nedbalost, necháváme-li je bez povšimnutí, nestudujeme je a nediskutujeme o nich?

Ti, kteří chovají *príti* k *Harimu*, *guruovi* a *vaišnavům* nemohou žít bez *príti* k *šástrám*. *Šríla Kavirádža Gosvámí Prabhu* nám dal přímé pokyny ohledně diskutování *Čaitanja-čaritámrtu* a jiných písem. Ten, kdo je moudrý, bude jistě všechna tato témata probírat.

māyā-mugdha jīvera nāhi svataḥ kṛṣṇa-jñāna
jīvere kṛpāya kailā kṛṣṇa veda-purāṇa

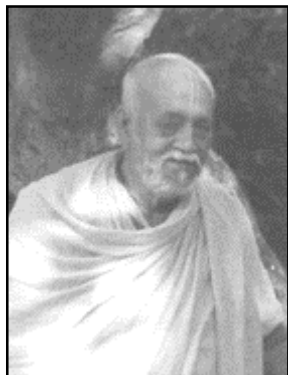
„Podmíněná duše není schopna probudit své Kršna-vědomí jen s pomocí vlastních sil. Ale Šrí Kršna sepsal milostivě védskou literaturu a její doplňující písma, Purány.“

Kršna učí zapomnětlivé podmíněné duše védskými písmi, seberealizovaným duchovním mistrem a Nadduší. S pomocí těchto tří může duše poznat Nejvyšší Osobnost Božství takovou, jaká je a rozeznat, že Šrí Kršna je jejím věčným Pánem a Osvoboditelem ze spárů *máyi*. Takto je *dživé* umožněno přijmout poznání o podmíněném životě a následně pochopit, jak dosáhnout osvobození.

*sādhū-sāstra-kṛpāya yadi kṛṣṇonmukha haya
sei jīva nistare, māyā tāhāre chāḍaya*

„Když se stane podmíněná duše kršna-vědomou díky milosti svatých osob, kázajících dobrovolně příkazy písem a pomáhajících v dosažení Kršna-vědomí, je vytržena ze spárů *máyi* a *máya* jí daruje svobodu.“ (Šrí Čaitanja Čaritamṛta, Madhya 20.120)

V tomto světě je velké množství možností naslouchat o světských tématech, ale velký nedostatek *hari-kathá*. Každý by se měl nadšeně zapojit do *hari-kathá*, jinak řečeno, do diskusí o *šástře*. To je má modlitba ke všem.

ŚRĪ GURU- PADĀŚRAYA

Śrī Śrīmad
Bhaktivedānta
Trivikrama Mahārāja

*śrī-prabhuḍḍha uv āca
karmāṇy ārabhamāṇānām
duḥka-hatyai sukhāya ca
paśyet pāka-viparyāsaṁ
mithunī-cāruṇām nṛṇām*

Šrí Prabhuddha řekl: „Podmíněné duše přijímají v lidské společnosti role muže a ženy a spojují se v sexuálních vztazích. Takto se velmi namáhají v naději, že odstraní svoji nespokojenost a nekonečně zvýší svůj požitek. Je však snadné si všimnout, že dosahují pravého opaku. Jinak řečeno: Jejich radost nenávratně pomíjí a s přibývajícímí léty nabývá problémů a svízeli.“ (Š.B. 11.3.18)

Vtéto *šlóce* nás informuje Šrí Prabhuddha Rši o tom, že lidské bytosti usilují o odstranění utrpení a nabytí radosti metodou kooperace s *karmou* (materiální činnost). Jak už to tak bývá, dosahují pravého opaku. Jinak řečeno: Místo, aby při snaze o překonání nespokojenosti zakusili radost, stává se ve většině případů jejich žal ještě větším. Tato skutečnost je snadno pochopitelná a dokazatelná na mnoha případech. Nepřejí si např., aby díky karmě jejich manželství jakkoliv utrpělo. Může se ale stát, že se stane krátce po svatbě mladá, krásná žena díky nemoci zcela vyhublou a z jejího zářivého obličejce bude vyzařovat pouze nemoc. Nebo se může přihodit, že krátce po narození synů a dcer vystanou různé problémy, jako např. starost o provdání dcer, či finanční nesnáze. Nebo se může stát, že žena, která byla klenotem v oku manžela, ho záhy opustí a způsobí mu tím velkou bolest. Takové věci se stávají. Namísto radosti tonou v oceánu utrpení. Šríla Lokanáth Dás Thákura zpívá v písni Avatára - sára:

*avatāra-sāra, gorā-avatāra, keno nā bhajili tānre
kori'nīre vāsa, gela nā piāsa, āpna karama phere
(1)*

„Ó, má myslí, proč neuctíváš Gaurasundaru, korunní klenot veškerých inkarnací? Kvůli tvým vlastním minulým špatným činům nebude tvá žízeň nikdy uhašena, přestože stojíš ve vodě.“

*kaṇṭakera taru, sadāi sevili, amṛta pāivāra āše
prema-kalpataru, śrī gaurāṅga āmāra,
tānhāre bhāvili viṣe (2)*

„Není možné získat sladké šťavnaté plody, hledáš-li je v trnitém křoví. Náš Gaurasundara je *kalpa-vrkša* (strom přání), ale ty jsi Ho opustila tím, že jsi místo Něho přijímala jed.“

*saurabhera āše, palāša śuṅkili,
nāšate paśila kiṭa
ikṣudaṇḍa bhāvi, kāṭha cuṣili,
kemone pāibi miṭha (3)*

„Ó, má myslí, toužíš po aroma překrásného květu *palāša*, který ovšem nevoní a z něhož se ti dostane do nosu pouze škodlivý hmyz. Ocucáváš vyschlé dřevo, považujíc ho za cukrovou třtinu; jak tedy můžeš získat sladkou šťávu?“

*hāra boliyā, galāya parili,
śamana kiṅkara-sāpa
śitala boliyā, āguna pohāli,
pāili bajara tāpa (4)*

„Ó, má myslí, smrt je jako had, kterého jsi si omotala kolem krku, neboť jsi ho měla za girlandu. Vstoupila jsi do ohně v domnění, že chladí a teď trpíš mnohými popáleninami.“

*samsāra bhajili śrī gaurāṅga bhūlili,
nā sunili sādharma kathā
iha parakāla, dukāla khoyāli,
khāiliāpna mātā (5)*

„Ó, má myslí, tím, že jsi se zcela ponořila v hmotných snahách, nevěnovala jsi nikdy pozornost slovům oddaných a zapomněla jsi na Gaurasundaru. Proto je pro tebe nejen tento, ale i další svět ztracen.“

Objekty, dosažitelné *karmou*, jsou hmotného původu a tudíž iluzorní, dočasné a nestálé. Pouto k takovýmto objektům je příčinou našich utrpení. Během putování v bludném kruhu *karmy* se může štěstím požehnané *dživé* vyjasnit esence následujícího verše:

*nityārtidena vittene
durlabhenātmā-mṛtyunā
grhāpatyāpta-paśubhiḥ
kā prītiḥ sādhitaiś calaiḥ*

„Bohatství je neustálou příčinou utrpení. Je těžko dosažitelné a je prakticky smrtí pro duši. Jakého uspokojení vlastně bohatstvím dosahujeme? A jakou radost lze získat z tzv. domova, dětí, příbuzných a zvířat, které podporujeme těžce vydělanými penězi?“ (Š.B. 11.3.19)

Pouze touto realizací je dosaženo kvalifikace k získání útočiště u lotosových nohou *sad-gurua (sad guru-padāśraya)*.

*evaṁ lokam param vidyān
naśvaram karma-nirmītam*

„Ani na nebeských planetách nelze dosáhnout takového trvalého štěstí, které je dosažitelné v příštím životě prováděním rituálních ceremonií a obřadů.“ (Š.B.11.3.20)

Pouze realizací skutečného významu tohoto verše jsme schopni přijmout následující pokyn Šrímad Bhágavatamu:

*tasmāḍ gurum prapadyeta
jijñāsuḥ śreya uttamam
śabde pare ca niṣṇātaṁ
brahmaṇy upaśamāśraya*

„Každá osoba, skutečně toužící po opravdovém uspokojení, musí vyhledat pravého duchovního mistra a přijmout u něj zasvěcením útočiště. Kvalifikací *guru*a je znalost závěrů písem a schopnost o nich přesvědčit ostatní. Takovéto osoby, prosté veškerých hmotných přání, přijímající útočiště u Nejvyšší Osobnosti Božství, jsou známy jako praví duchovní mistři.“ (Š.B.11.3.21)

Jinak řečeno: k pochopení věčného blaha přijmeme ochranu lotosových nohou Gurudévya, který dokonale realizoval esenci veškerého poznání (*śabda-brahma*) zjeveného v písmech, který přímo realizuje *parabrahma*, Bhagavána, a který je zcela osvobozen od hmotných dualit, jako chtíč, zlost, apod.

Co se týká kvalifikací toho, kdo hledá nejvyšší blaho a je této myšlence zcela otevřený, udává Brahma-sútra a Védanta-daršana v *sútra*, *athāto brahma-jijñāsā* ten stejný podnět. Slovo *athā* znamená potom. Po pochopení faktu, že je nemožné dosáhnout *karmou* šťastných podmínek a míru se dává *džíva* na cestu, na níž lze dosáhnout *brahma*, Nejvyšší Osoby, Nejvyšší Absolutní Skutečnosti.

*tad vijñārthaṁ sa gurum evābhigacchet
samit-pāniḥ śrotriyaṁ brahma-niṣṭham*

„Dokud nevlastní *dživa* tento druh kvalifikace, je pro ni nemožné dosáhnout v pravém smyslu ochrany lotosových nohou Gurudévy, *guru-padášraye*. (Mundaka Upanišad 1.2.12)

Někteří chápou ochranu *guru*a v tom smyslu, že se jeho milostí vyřeší jejich starosti se zodpovědností za provdání dcery, s možností onemocnění, s vítězstvím v soudním procesu, s finančními problémy a že jejich hmotný život proběhne snadno a bez komplikací. Takovýto lidé nejsou schopni sklidit skutečný plod *guru-padášraye*. Ačkoliv je Gurudéva schopen vyplnit veškerá přání svých žáků, v těchto motivech je pro jejich vlastní dobro nepodporuje.

*tato duḥsaṅgam utsrjya
satsu sajjeta buddhimān
santa evāśya chindanti
mano-vyāsaṅgam uktibhiḥ*

„Inteligentní osoba by se tedy měla vzdát všech druhů špatné společnosti a vyhledat namísto toho společnost svatých oddaných, jejichž slova přetnou excesivní připoutání mysli.“ (Š.B.11.26.26)

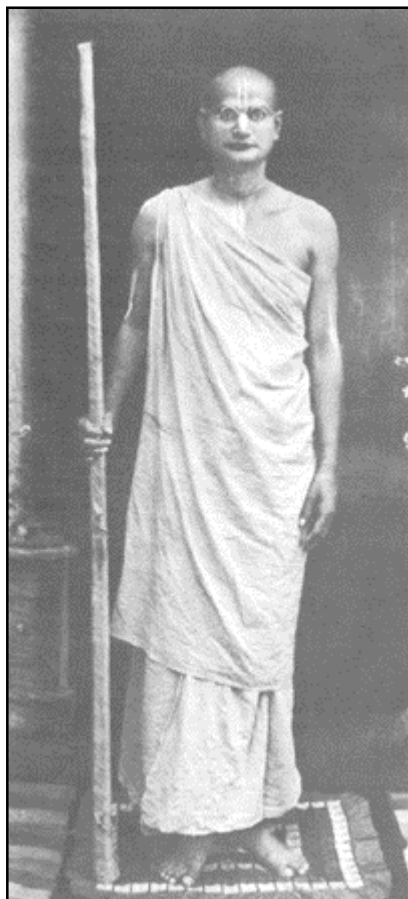
Gurudéva je vtělením těchto vlastností. Přetne uzel pouta svého žáka na hmotné objekty sekýrou výpovědí z písem a očistí tak jeho srdce. Potom mu udělí místo u svých lotosových nohou. I přes světské pouto mohou ti, kteří nashromáždili velké množství *sukrti* obdržet milost *sad-guru*a. Jak už to tak bývá, osoby s tímto množstvím *sukrti* jsou zcela vzácně k nalezení. *Karmí*, *džňání* a *jogíní*, kteří přijali útočiště u lotosových nohou *guru*a, aby se zbavili motivů a tužeb odpovídajících jejich současným přáním, jsou ve skutečnosti *guru-padašrayou* oloupeni. Ti, kteří jsou v zajetí neskutečných objektů a bytostí, volají: „Žije v současnosti na planetě *sad-guru*? V současnosti nelze spatřit žádného *sad-guru*!“

Takovýto projev ale nemůže být v žádném případě přijat, či podpořen. Ve skutečnosti není přáním Bhagavána vystavovat neustále *dživu* trojímu utrpení, způsobeném *máyou*. Na základě Jeho lásky k *džívě* je Jeho jedinou snahou přitáhnout ji ke Svým lotosovým nohám tím, že ji usměrní a vyvede z omylu. Proto se stará o to, aby byli Jeho milovaní oddaní neustále na této planetě přítomní a dosažitelní. Pokud by tomu tak nebylo, bylo by to známka Jeho tvrdého srdce vůči *džívám*. Stavíme se proti své přirozené pozici, neboť máme sklony podléhat iluzi. Proto jsme vždy velmi dychtiví přijmout zdánlivou ochranu klamu místo hledání útočiště u Reality. Není jiného prostředku k dosažení věčného míru, charakteristického velkou blažeností, než-li útočiště u lotosových nohou *sad-guru*a. Tato skutečnost byla etablována ve Védách, Upanišadách, Puránách, Védantě a ostatních určujících písmech.

UPADEŚĀVALĪ

**Śrī Śrīmad Bhakti Prajñāna Keśava
Goswāmī Mahārāja**

1. Náš život je služba Kršnovi. Služba, orientovaná na Jeho potěšení, prostá všech jiných přání, nezasažená *džňánou* ani *karmou*, prováděná tělem, myslí, slovy a všemi smysly.
2. *Bhagavad-bhakti* je dosažena *Višramba-sévou* (důvěrou službou) lotosovým nohám Śrī Gurudévy.
3. Opravdová *guru-séva* je poctivá služba Śrī Harimu, *guruovi* a *vaišnavům*.
4. *Kírtana* je nejlepším a dokonalým článkem (*anga*) *bhakti*.
5. Pouze skrze médium *kírtany* jsou efektivní ostatní způsoby *bhakti*.
6. Skutečný význam „života v odloučení“ je zřeknutí se nevhodné společnosti a skutečný význam „provádění *bhadžanu* na odlehlem místě“ je provádění *bhadžanu* ve společnosti *sádhuvů* a *vaišnavů*.
7. Opravdová *hari-kírtana* znamená vždy a všude kázat *hari-kathá*.
8. Opravdové ticho (klid) znamená vždy a všude kázat *hari-kathá*, nebo být ponořen v rozhovorech o službě Śrī Harimu.
9. *Líla-smarana* není odlišné od *náma-bhadžanu*, prováděného bez přestupků, nebo od hlasitého *kírtanu* čistého jména, ať už přitom člověk zpívá stanovený počet kol, či nikoliv.

10. Opravdový *vipralambha-bhadžan* Šrí Rádě a Kršnovi znamená provádění *Gaura-bhadžanu* v *rúpánuga* náladě.
11. Slovem „Vásudéva“ rozumíme Šrí Kršnu, syna Nandy Mahárádže. Vásudéva se nenarodil, nýbrž zjevil. Porodní obřady (*samskaras*), jako přestřihnutí porodní šňůry, u Něj nebyly provedeny. Přesto přijal Kršna zrození z lůna matky Jašódy. Pouze *rúpánuga-vaišnavové* jsou schopni pochopit subtilní rozdíly mezi zrozením a zjevením.
12. Šrí Vighraha by neměla být použita k uspokojení vlastních očí, dle motta: „Budu šťastný, když uvidím Šrí Vighrahu.“ Spíš bychom si měli myslet: „Šrí Vighraha bude potěšena, když mě uvidí.“ Takto plyne z *daršanu* největší užitek. Bhagaván nemůže být vnímán hmotnými smysly.
13. Myšlenka, že Íšvara nemá žádnou podobu, vlastnosti ani sílu je podvodným klamem. Neosobní filosofie buddhistů a ateismus, stavějící se proti védám, jsou jedni z původců tohoto výmyslu. Teizmus, oproti tomu, znamená přijetí věčné podoby (*svarúpa*) Íšvary. Ti, kteří nepřijímají Jeho věčnou podobu, jsou ateisté.
14. Mocný vliv *džada-šakti* (*máyá*) nám brání připoutat se ke službě Šrí Džaganáthovi. Dokud v nás bude přítomno hmotné vnímání, nebudeme schopni vyvinout pouto k transcendentálnímu konceptu Džaganáthy. Jediným důvodem Ratha-yátry je zaměstnat celý svět v Džaganáthově službě.
15. Opravdovými žáky jsou pouze ti, kteří využívají každý okamžik své existence k následování pokynů a rad Šrí Gurudévy. Ti, kteří nedbají svého učení se staví proti *guru-parampaře*, klesají ze své cesty a nestávají se *guru*, nýbrž podvodníky.
16. Šrí Gurupádapadma není smrtelnou bytostí. Jeho osobnost je současně přítomná v manifestovaném (*prakata*) i nemanifestovaném (*aprakata*) stavu. Jeho zjevení a odchod mají shodný význam a proto je možné pociťovat stejnou bolest při vzpomínkách na něj v obou těchto dnech.
17. Je bezpodmínečně nutné uctívat v první řadě *dikša-gurua*. Zamyslíme-li se nad tím hlouběji, zjistíme, že *guru*, udělující *mantru*, je přednostní. Pouze ti, kteří následují pokyny *dikša gurua*, jsou opravdovými *šikšá-guruy*. Ve skutečnosti nejsou osoby, které toto nečiní ani *vaišnavové*, neboť zanedbávají svůj úkol, ukazovat ostatním, jak prokazovat přiměřený respekt *dikšá-guruovi*.
18. Bengálská literatura je oslavována v celé Indii jako stěžejní, neboť následuje výlučně sanskrtskou literaturu. Je politováníhodné, že se bengálština nyní odděluje od následování sanskrtu. Hlavním důvodem je nedostatek víry v sanskrt a ztráta

respektu vůči starým indickým konceptům, popsaných ve Védách, Upanišadách, Puránách, atd.

19. Všechny problémy mohou být vyřešeny, pokud budou následovány *rši-níti*, principy morálky, stanovené *rši* (svatými) pro oblast politiky, vědy a hospodářství. K použití *rši-níti* je potřeba studovat starou sanskrtskou literaturu a diskutovat o ní. V tomto případě je prvořadě zavrhnutí lhostejnosti vůči sanskrtské literatuře, kterou je možné nalézt v dnešní oblasti školství a vzdělávání.
20. K dosažení jakéhokoliv vzdělání je nutné přijmout pomoc *šruti*, nebo naslouchání (*šravana*). Proto je *šabda*, získané nasloucháním, přijímáno ve *vaišnava-sampradáji* za fundamentální a výhradní důkazný prostředek.
21. Ti, kdož absolvují pouze *úrdža-vratu* a zanedbávají zbylou část *čáturmásya-vraty*, neobdrží plně plody oddanosti *čáturmásyi*. Tímto chováním prezentují pouze svůj malý respekt vůči *čáturmásyi*.
22. Esenciální pro *baddha-džívy* je *bhadžan* pod vedením čistých oddaných. Ani *gothánandiové* či *bhadžanandiové* neprovádí skutečný *nirdžana-bhadžan*. *Bhadžanandiové* asistují *gothánandím* při kázání *šrí náma-prémy* tím, že přispívají k prospěšné atmosféře.
23. Dům každého je *ášram*. Mělo by se v něm bydlet pouze z důvodu rozvinutí Kršna-vědomí. Dům, ve kterém se jeho obyvatelé starají pouze o jedení, spaní, atd. je pouze branou do pekla. Přijímá-li *džíva* potraviny nacházející se v kvalitě nevědomosti, budou se její myšlenky a pozornost stavět vůči Bhagavánovi. Proto je požívání těchto potravin zcela zavrhnuto.
24. Jsme *sanjásíny* a přijali jsme jako důležitou část naší služby reformaci společnosti, jakožto důležitý bod pro rozšíření Kršna-vědomí (*dharma-samskára*). Máme právo usměrňovat společnost, s ohledem na její nerozvážené aktivity. Kázání Absolutní Pravdy může být těmto lidem nepřijemné.

VELEBENÍ HARIHO, GURUA A VAIŠNAVŮ V DEN VJÁSA- PUDŽE

**Śrī Śrīmad Bhaktivedānta Vāmana
Mahārāja**

Dnešní den je výjimečný. Ve výroční den zjevení se nabízí obzvláště vhodná možnost pro uctívání Śrī *gurua*, *vaišnavů* a Bhagavána. Turjáśramiganové (ti, kdož jsou ve stavu sanjása) ze Śrī Vjásovy poslušnosti provádějí uctívání předešlých *guruů* v den výročí jejich zjevení. Provádění Vjása-pudže a vzývání *gurua* ve výroční den jeho zjevení zahrnuje ve skutečnosti uctívání Bhagavána Śrī Vjásadévu a uctívání celé Vaiyásaki-sampradáje (sampradája, v níž byl Šukadévou Gosvámím, synem Vjásadévy, vysloven Śrīmad Bhágavatam). *Guru-pudža* nepřináší žádné plody, není-li následován Vjásadéva. Ve své *prakáśa-vigraha* není Vjásadéva odlišný od Śrī Bhagavána. Z důvodu vlastního zviditelnění se Pán projevil ve formě Věda-śástry. Z toho tedy

vyplývá nutnost rozšiřování a diskuze Véd, neboť jsou běžnou inteligencí nepochopitelné. Bhagaván prováděl rozšiřování Véd jakožto Vjása. On Sám je *tattva-vastu*, Absolutní Realita, a když se nebude chtít ostatním pochopitelně vyjevit, nemůže Ho skutečně nikdo pochopit.

*vedaís ca sarvair aham eva vedyo
vedānta-kr̥d veda-vid eva cāham*

Šrí Kršna řekl (BG 15.15): „Všechny Védy jsou určeny k poznání Mě; Já jsem sestavil Védantu a jsem znalcem Véd.“ Proto neexistuje mimo *anugatja* (vedení) Vjási jiný prostředek k poznání Bhagavána.

Šrí Gurudéva, zástupce Šrí Vjasadévy, odhaluje *bhagavat-tattvu*. *Guru-pudžou* je realizován Vjasadéva, což je tajemstvím (*vaišišťa*) Vjasánuga-sampradáje. Šrí *guru-tattva* a Šrí Vjasá-tattva jsou totožné. Z tohoto důvodu znamená Vjasá-pudža odevzdání se lotosovým chodidlům Šrí Guru pádja. Žák, který zná *mano-bhištam* Šrí Gurudévy, chápe, že jeho činnost je dokonalým *bhadžanem* skrytého přání jeho Gurudévy. Tato proslulá *bhagavat-séva* není pouhou povrchní obětí, nýbrž dokonalým odevzdáním se. Šástry říkají:

*tad vijñārthaṁ sa gurum evābhigacchet
samit-pāṇiḥ śrotriyaṁ brahma-ṇiṣṭhaṁ*

„Ke správnému pochopení těchto věcí musíme s pochodní v rukou pokorně vyhledat duchovního mistra, který je znalcem Védy a který se zcela odevzdal Absolutní Pravdě.“

Slovem *tad vijñārthaṁ* není míněna pouze *tattva-džňána* (poznání Absolutní Pravdy), nýbrž *vidžňánou* (realizací) obohacená *tattva-džňána*. Jinými slovy: je potřeba dosáhnout té *tattva-džňány*, která přísluší *prema-bhakti*.

V mnoha případech vede chápání *tattva-džňány* k pojetí neosobního *brahma*, v němž není *dživa* schopná dosáhnout osvobození z kouzla nevědomosti (*avidja*). Transcendentální entita, na niž se odvolává šástra slovem *nirvišéša*, nemůže být pochopena, či pojata těmi, kdo mají jen hmotné chápání. Je-li *brahma* prosté rozmanitosti, odkud se tedy bere veškerá různorodost v tomto světě? Následovníci této neosobní filozofie si vymysleli koncept *brahma*, jakožto Transcendentální Reality, avšak *brahma* není identické s tímto vzniklým pojetím. Neboť se už od začátku své *tattva-džidžňasy* (hledání Absolutna) takto nesmyslně namáhají, nenachází nikdy uspokojení.

Na začátku své Védanta-sútry Šrí Vjasadéva řekl: „*atháto brahma džidžňása*“ – „Neznám identitu *brahma* a nejsem si vědom svého vztahu k němu. Chci tuto pravdu poznat. Bylo-li by tohle poznání ve mně, nevznášel bych tuto otázku. Potřebuji tedy učitele, který mi toto poznání může předat.“

Tímto způsobem bylo v této *sútre* poukázáno na nutnost *brahmadžňá-gurua*. *Gurum eva abhigacchet*. Slova *gurum eva* vysvětlují, že je bezpodmínečně nutné vyhledat *gurua*, mimo nějž není jiného pramene, z něhož lze získat poznání o *brahma-vastu*. *Abhigacchet* – proto se musí stavět žák ke *guruovi* s postojem *abhigamana*, což znamená pokorně opravdově se dotazovat *gurua* ve služebnickém postoji.

*tad viddhi pranipātena
paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ
jñāninas tattva-darśinaḥ*

„Pokus se prostě pochopit pravdu tím, že se obrátíš na *guru*. Pokládej mu otázky v náladě oddanosti a projevuj mu službu. Seberealizované duše ti mohou vyjevit pravdu, neboť ji sami uzřely.“ (BG 4.34)

V tomto verši Gíty je vysvětlen pojem *abhigamāna*. *Abhigamāna* znamená uctívat Gurua *pranipatou*, *pariprašnou* a *sévou*. *Pranipāta*, vzdání se sebe, je první podmínka. Druhá podmínka je *pariprašnena*, kladení otázek, prostých vyzývavosti, s cílem poznat a pochopit pravdu. Třetí podmínka je *sévá*, služebnický postoj. Není-li tento postoj přítomen, nelze očekávat žádné pochopení.

*dadāti pratigṛhṇāti
guhyam ākhyāti prcchati
bhunkte bhojayate caiva
ṣaḍ-vidhaṁ prīti-lakṣaṇam*

„Nabízet čistým oddaným dary, které jsou v souladu s jejich přáními, přijímat *prasádi*, které zbylo po čistých oddaných, sdělovat čistému oddanému důvěrné zážitky s *bhadžanem*, objasňovat si tyto zážitky dle rad zkušených oddaných, uctívat zbytky *prasádam*, které bylo s láskou obětováno čistými oddanými a sytit čisté oddané *prasádam* – to je šest symptomů láskyplného styku s oddanými.“ (Upadéśámṛta, verš 4)

Bez dokonalé *prīti* (lásky) ke *guruovi* nelze pochopit náladu jeho srdce. Proto nelze bez *abhigamāna* dosáhnout *tattva-džňány* a pouze se tak marní čas. Musíme ale také brát v úvahu povahu a zvláštnosti osoby, s níž se hodláme setkat. *Śāstry* říkají: „*śrotīyaṁ brahma-niṣṭhaṁ*“, *guru* musí být *brahma-niṣṭha*, pevný v realizování transcendentální reality a musí být členem *śrauto-panthá*, následníků ústního předávání.

S povahou *brahma*, Transcendentální Realitou, či Transcendentální Entitou, se můžeme seznámit pouze prostřednictvím *šrauta-panthá* – následníků ústního předávání. Tato Absolutní Skutečnost není prostředkem pro vyumělkovanou mentální spekulaci, světskou argumentaci, nebo logiku. *Acintyā khalu ye bhāvā na tamś tarkaṇa yo jayet, prakṛtbhyaḥ param yaca tadacintasya lakṣaṇam*. Nachází se mimo *prakṛti*, hmotnou přírodu a nelze ji změřit, ani pochopit pomocí hmotných metod. Těmito materiálními snahami nelze prokázat výjimečnou inteligenci, a proto není jiné možnosti, jak tuto skutečnost pochopit, než-li *šrauta-panthá*.

Jaký je význam *šrauta-panthá*? Nelze ji přirovnávat k *parama*ře nevědomých lidí, v níž někdo něco řekne a jeho tvrzení je pak předáváno z jedné osoby na druhou. Ve *šrauta-panthá* je původním řečníkem Samotný Bhagaván a naslouchajícím některý z Jeho výjimečných *bhaktů*, požehnaný Jeho milostí. Jak bylo zmíněno již dříve, nemůže být *brahma* nikým pochopeno, nebude-li to Jeho (Bhagavánova) vlastní vůle, což potvrzuje i Brahmá, stvořitel vesmíru:

*athāpi te deva padāmbuja-dvaya-prasāda-leśānugrhi-ta eva hi
jānāti tattvaṁ bhagavān-mahimno ca cānya eko'pi ciram vicinvaṁ*

„Ó Prabhu, ó Bhagaváne, bez obdržení částčky Tvé milosti se s Tebou nikdo nemůže seznámit, i kdyby Tě hledal celou věčnost.“ (Š.B.10.14.29)

*īśvarera kṛpā-leśa haya ta'yāhāre
sei ta' īśvara-tattva jānibāre pāre*

„Obdrží-li někdo sebenepatrnější kousek milosti Pána, zprostředkovaný oddanou službou, může pochopit povahu Nejvyšší Osobnosti Božství.“ (Č.Č. Madhya 6.83)

Proto mohou pochopit *tattvu* *Íšvary* pouze ti, kterým byla udělena částčka Jeho milosti.

*nāyam ātmā pravacanena labhyo
na medhayā na bahudhā śrutena
yam evaiṣa vṛṇute tena labhyas
tasyaiṣa ātmā vīvrṇute tanuṁ svām*

„Nejvyšší Pán je nedosažitelný vynaloženou námahou, enormní inteligencí, ani opakovaným nasloucháním. Je dosažen pouze těmi, které si Sám vybere a vyjeví jim Svou podobu.“ (Mukunda Upaniṣad 3.2.3)

Ten, kdo si představuje Pána dle své chuti a nálady a snaží se Ho dosáhnout pomocí velké vzdělanosti a ostré inteligence, je zcela na omylu. *Tena labhyah* - pouze osoba, kterou Bhagaván přijme, Ho dosáhne. Bhagaván osobně hovořil s Brahmou.

Proč? Brahmá se namáhavě pokoušel pochopit Bhagavána, ale když se této námahy zřekl a odevzdal se, zjevil mu Bhagaván Vědy:

*kālena naṣṭā pralaya
vāñiyam veda-samjñitā mayādaḥ brahmaṇe proktā
dharma yasyām mad-ātmakaḥ*

Nejvyšší Osobnost Božství řekla: „Vlivem času se v době zničení ztrácí transcendentální zvuk védského poznání. Já Sám jsem náboženským principem, popsaným ve Védách, proto zvěstuji Brahmovi védské poznání v čase nastávajícího stvoření.“

Kršna říká: „Na začátku stvoření vyjevují oddanému Brahmovi Vědu, *śabda-brahma*.“ Co se nalézá ve Védách? *Dharma yasyām mad-ātmakaḥ* – Vědy obsahují poselství a proces *bhagavat-dharma*, jímž lze dosáhnout *prema-bhakti* ke Mně.“

*yāvān aham yathā-bhāvo
yad-rūpa-guṇa-karmakaḥ
tathaiva tattva-vijñānam
astu te mad-anugrahāt*

„Nechť se v tobě Mojí bezpříčinnou milostí probudí skutečná realizace všeho, co se Mě týká – Mé skutečné věčné podoby a Mé transcendentální existence, barvy, vlastností a činností.“ (Š.B. 2.9.32)

Proto vychází toto *śrauta-panthā* z *tattva-vaṣṭu* (Absolutní Reality) Samotné a čtyři *vaiṣṇavské sampradāje* jsou Jí Samotnou vyjeveny.

*sampradaya-vihina ye mantras te nisphala mataḥ
śrī-brahma-rudra-sanka vaiṣṇavaḥ ksitipāvanāḥ*

Čtyři *vaiṣṇavské sampradāje*, *Śrī-sampradāja*, *Brahma-sampradāja*, *Rudra-sampradāja* a *Kumāra-sampradāja* jsou čtyřmi *śrauta-panthā* a vše ostatní je *aśrauta-vicāra*. Vše, co nenáleží do ústního předávání, je pouhou představou. Ti, kteří přijímají pouze jeden aspekt *brahma* – *nirviśeṣu*, *neosobní* a *prostou různorodosti* – jsou následovníky *aśrauta-panthā*. V samotných *śruti*, v nichž je poukazováno na *neosobní* aspekt *brahma*, je rovněž doložena skutečnost Jeho osobního aspektu.:

*yā yā śrutir jalpati nirviśeṣam
sā sābhidhatte sa-viśeṣam eva
vicāra-yoge sati hanta tāsām
prāyo baliyaḥ sa-viśeṣam eva*

„Popisují-li jakékoliv védské *mantry* Absolutní Skutečnost také jako neosobní, pouze dokazují, že Absolutní Pravda je Osoba. Nejvyšší Pán je chápán ve svých dvou projevech – osobním a neosobním. Ten, kdo má vždy na zřeteli oba tyto projevy Pána, je schopen Ho skutečně pochopit. Ví, že osobní pojetí je silnější, neboť rozeznáváme, že vše je plné rozmanitosti. Nelze tu spatřit cokoliv, co by nebylo plné rozmanitosti.“ (Č.Č. Madhya 6.142)

Ačkoliv existují dvě formy náhledu, osobní aspekt je důležitější. Osobní aspekt je *svarúpa-lakšana*, podstatný znak *brahma* a neosobní aspekt je pouhým *tatasta-vičára*, vnějším znakem. Neosobní aspekt je *vyatirek-vičára*, nepřímý (negativní) aspekt. *Nirvišéša* znamená osvobození od hmotných, či světských vlivů a *šavišéša* znamená být naplněn *aprákta-visésatou* (transcendentální vlastností), *aprákta-rúpou* (transcendentální podobou), *gunou* (transcendentální kvalitou) a *aprákta-vilásou* (transcendentálními zábavami). Ve skutečnosti mají obě formy nahlížení stejný význam. Jaký je tedy rozdíl, nebo rozpor mezi těmito dvěma náhledy? Ti, kteří vidí v těchto náhledech rozdíl, chápou pouze neosobní náhled jako duchovní (*paramárthika*) a díky vnímání osobního aspektu jako mylného vnucují výpovědím Véd mylný význam.

Nejsou *brahma-ništam*, jistými v povaze *brahma*. Jsou to zločinci. Akceptováním jednoho aspektu *brahma* a odmítáním druhého s tím, že je neprospěšný, nelze zdůvodnit *brahma-ništthu*. Ale Šrí Gurudéva je *brahma-ništam*; dokáže oba dva náhledy excelentně sjednotit.

*tasmād gururṁ prapādyeta
jijñāsuḥ śreya uttamam
śābde pare ca niṣṇātam
brahmaṇy upaśamāśrayam*

„Bytost, která je pevně odhodlána dosáhnout skutečného štěstí, musí vyhledat duchovního mistra a přijmout u něj zasvěcením útočiště. Kvalifikace duchovního mistra spočívá v tom, že musí být schopen přemýšlením a argumenty pochopit závěry písem,

a proto je schopen o těchto závěrech přesvědčit ostatní. Tyto výjimečné osobnosti, které vyhledali útočiště u Nejvyšší Osobnosti Božství a současně se vzdali veškerého hmotného vnímání, jsou chápány jako skuteční duchovní mistři.“ (Š.B.11.3.21)

Ti, kdož chtějí poznat nejvyšší, dokonalé a věčné štěstí a způsob, jak jej dosáhnout, by se měli odevzdat *guruovi*, který je expertem v realizaci *śabda-brahma* (Vědy) a *para-brahma* (Bhagaván). *Śabda-brahma* značí *nāma-brahma-vācaka-brahma*, transcendentální vibraci jmen Bhagavána a *para-brahma* označuje *nāmi-brahma-vācya-brahma*, Bhagavána Samotného. *Śabda-brahma param brahma mamobhe śāśvatī tanū, vācyam vācakamity udeti bhavato nāma! Svarūpa-svayam*, skutečný *guru* je realizovanou duší. Chápe obě *svarūpy* Bhagavána. Je nejen profesionálním knězem, nýbrž i řečníkem. Je *tattva-darśī*, vidí *tattva-vastu* a chápe ji. *Tattva-vastu* znamená Bhagaván a Jeho *nāma, rūpa, guna, paṅkara, līlā* a *dhāma*.

„*Śrī guru-tattva* a *Śrī Vjāsa-tattva* jsou totožné. Z tohoto důvodu znamená *Śrī Vjāsa-pudža* odevzdání se lotosovým nohám *Śrī Guru pādya*.“